

Copia przysięgi aequestri ordninis

[b.m.d.]

W tej samej sprawie, co przysięga senatorska powyżej.

k. 145

Dalsza część diariusza. 18 października dyskutowano sprawę uwolnienia więźniów po podpisaniu traktatu. Przywołano kolejne krzywdy doznane ze strony wojsk saskich, prosząc feldmarszałka Flemminga o satysfakcję. Następnie prośba konfederatów, aby król nie obdarzał łaską osób występujących przeciwko Rzeczpospolitej, oraz o zwrot chłopów wcielonych do armii saskiej i wynagrodzenie ludzi sprzedanych do służby saskiej. Feldmarszałek Flemming odpowiedział, że nie słyszał o przypadkach ich sprzedawania.

k. 145v.

Biskup kujawski odpowiedział, że nie można traktować ludzi lojalnych wobec króla jako wrogów ojczyzny. Żołnierze mogli się obawiać, że występując przeciwko wojskom saskim, mogliby się przyczynić do obalenia króla. Apelowali, aby traktować ich po bratersku, bo król nie może ich odstąpić. Wojewoda podolski zaproponował, aby tę sprawę odłożyć do artykułu o amnestii. Co do zwerbowanych chłopów, król może ich włączyć w skład regimentów komputowych. Co do sprzedaży chłopów, biskup kujawski przyznał się do niewiedzy w tej sprawie. Poprosił jednak, aby ta kwestia nie tamowała obrad. Deputaci wojskowi zaprotestowali przeciw przyjmowaniu służących w wojskach saskich do armii Rzeczpospolitej.

k. 146

Prośba biskupa kujawskiego do deputatów wojskowych, aby nie przeszkadzali swoimi protestami w podpisaniu traktatu i ewakuacji wojsk saskich. Powrócono do punktu o skasowaniu regimentów, które walczyły u boku Sasów. Wojewoda podolski oskarżył te wojska o wszczęcie wojny domowej. Co do sprzedaży chłopów do armii saskiej, należy w przyszłości sporządzić w tej sprawie artykuł. Wojewoda podolski zaproponował również odłożyć sprawę regimentów do amnestii. Postanowiono przejść do punktu o osobach, które konfederaci ogłosili wrogami.

k. 146v.

Starosta bełzki stwierdził, że adherenci szwedzcy zostali objęci sejmową amnestią, nie mogą zatem być sądzeni. Przedstawiciele strony królewskiej nawoływali do pojednania. Pretensje konfederatów o nadużycia wojenne ze strony wojewody chełmińskiego.

k. 147

Obrona przez biskupa kujawskiego wojewody chełmińskiego jako wiernego stronnika króla. Nawoływał do przyjęcia amnestii, jedynego rozsądnego środka dla utwierdzenia pokoju. Starosta bełzki w odpowiedzi oskarżył wojewodę chełmińskiego o próby wprowadzenia rządów absolutnych. Wziął go ponownie w obronę biskup kujawski, przekonując, że tamten działał jedynie z intencją przywrócenia dawnych praw. Przyrównał jego działania do zasług Stefana Czarnieckiego.

k. 147v.

Starosta bełzki wyraził przekonanie, że konfederacja reprezentuje Rzeczpospolitą, tym samym ona decyduje, komu należy się nagroda za zasługi. Biskup kujawski przypomniał, że uzurpowanie sobie przez konfederację reprezentowania stanowiska całej Rzeczpospolitej zostało już oprotestowane podczas obrad w Lublinie. Wielkopolanie wyliczyli kolejne krzywdy doznane przez wojska strony królewskiej. Dalsza część dyskusji w tej kwestii, szczególnie wokół oceny działalności wojewody chełmińskiego.

k. 148

Odroczono sesję do poniedziałku. 19 października czytano punkt siedemnasty dotyczący żup. Plenipotenci królewscy domagali się powołania komisji na przyszłym sejmie w sprawie żup, na co zgodzili się delegaci konfederacji. Konfederaci, przy omawianiu kolejnego punktu, domagali się zwrotu Lubomirskim szybu Kunegunda. Biskup kujawski odpowiedział, że Lubomirscy naruszali granicę wydobywania soli we własnym szybie kosztem królewskiego. Zgodzono się na powołanie przez króla komisji w tej sprawie. Następnie omawiano punkt dwudziesty dotyczący uznania przez króla zasług marszałka konfederacji oraz wynagrodzenia poniesionych przez niego kosztów na działalność publiczną. Delegaci królewscy zapewnili o łasce królewskiej względem marszałka. Kolejny punkt

dotyczył wynagrodzenia zasług wojskowych, na co strona królewska wyraziła podobne zdanie, jak w przypadku marszałka konfederacji.

k. 148v.

Przywołano punkt dwudziesty drugi dotyczący wakansów, szybko przechodząc do kolejnego, dotyczącego osób, które zostały zwolnione od kontrybucji na rzecz wojsk saskich. Konfederaci domagali się spisu tych osób. Biskup kujawski prosił, aby nie porównywać unikających podatków ustanowionych przez sejm, co uznał za karygodne, do tych, którzy unikali kontrybucji. Prosił, aby pominąć tę sprawę. Dalej dyskusja rozgorzała wokół punktu dwudziestego piątego, dotyczącego dóbr neuburskich.

k. 149

Biskup kujawski wyraził gotowość królewską do przekazania dóbr neuburskich księżniczce, polecił Litwinom przygotować stosowny projekt konstytucji sejmowej w tej sprawie. Odnośnie do punktu dwudziestego szóstego, który dotyczył zwrotu długu Jakubowi Sobieskiemu przez króla, biskup kujawski zalecił zwrócenie się w tej sprawie prywatnie do króla i pominięcie tej kwestii w traktacie. Strona konfederacka dowodziła, że traktat powinien zawierać gwarancje bezpieczeństwa dla spadkobierców Jana III. Biskup kujawski oskarżył Sobieskich o spiskowanie przeciw Augustowi II, więc gwarancje powinna złożyć i tamta strona. Odnośnie do punktu dwudziestego siódmego, dotyczącego dóbr Leszczyńskich, zapowiedziano powołanie komisji. Punkt dwudziesty ósmy dotyczy oddania podatków zabranych przez gen. Fryderyka Wilhelma Seidlitz. Odpowiedź za strony królewskiej, że zostały one spożytkowane na umocnienie Poznania.

k. 149v.

Zakończono omawianie punktów od konfederacji. Odnośnie do punktów od wojska biskup kujawski zapewnił o dobrej woli króla do zadośćuczynienia im. Poprosił o możliwość wydania na nie odpowiedzi na piśmie. Obiecał regularne opłacanie żołnierzy. Prośba, aby uspokoić wzburzone nastroje w wojsku litewskim. Wojewoda podolski zobowiązał się przekazać tę prośbę marszałkowi konfederacji.

k. 150

Dalsza część diariusza, 20 października. Deputaci królewscy złożyli na piśmie swoją odpowiedź na punkty plenipotentów królewskich ułożone w Lublinie. Deputaci królewscy poprosili o możliwość dłuższego zastanowienia się nad nimi. Postanowiono przejść do punktów od wojska, m.in. odnośnie do zachowania szarż oficerskich po reorganizacji wojska.

k. 150v.

Dalsza część dyskusji nad punktami od wojska, głównie w kwestii wynagrodzenia za służbę.

k. 151

Dalsza część dyskusji nad punktami od wojska, głównie w kwestii tarć między polskimi a cudzoziemskimi oficerami. Wojsko zwróciło się również z prośbą do mediatora o wypłatę pieniędzy obiecanych przez cara za sojusz. Ich stanowisko poparł wojewoda podolski.

k. 151v.

Dołgoruki obiecał napisać do cara w sprawie pieniędzy obiecanych wojsku Rzeczypospolitej. Biskup kujawski wyraził wątpliwości odnośnie do wypłaty tych funduszy, gdyż Polska nie wystawiła żądanej przez niego ilości wojska. Stwierdził, że ta kwestia należy raczej do przyszłego traktatu pokojowego ze Szwedami.

Copia Assekuracji od Ichm. Pa. Alexisputenyanyjskew
 I. N. Mi. Ichm. Pa. Kommissarzem Stanow. Menfederalo
 wanych. Dętey. daretę. 16. dnis 1716.

Damus hanc Nostam Assekurationem. Pro Confederatis quod in Causis
 Czochowiensiy D. Principem Lubomirski atq. Grabowiensiy reos ex Legimine
 Generalis Hispan. declarandos in ferream. Audię. de inculpandis ex Militia
 Saxonica ad requisitionem eorundem. Ill. DD. Confederatorum dum obiecta
 mina sufficienter per testes occultatos probabuntur exclusis Juramentis sine
 Decreto et Nominatione Inculpatorum prestitis, dummodo ab altera Parte Causa
 non protrahatur vel mora injiciatur. Justitiam inclinatam cum Executione ream
 intra spatium sex Septimanarum a data Tentis Assekurationis administra
 damus cum omni possibili celeritate neq. attentate. Ordine eorundem Causarum
 declaramus. Dat. ¹⁶ ut supra.

Copia Przysięgi Senatorskiej

videatur
 in Tractatu

Ja NN. przysięgam Panu BOST. Wzschmoggcemu w Trocy. Siedynemu. Iz
 idę. ex Senatoris Ordine na Sąd przez Traktat Warszawski naznaczonym pro
 cjołko Adherentom y Nieprzyjaciom napotym I. N. Mi. y Dęptey Szwedzkiej pa
 kuy, tudzież przeciwko innym Poley. hospolity wzruszajcym, Prawa Kardyn
 nalne Status, y ten Traktat tamigę. sprawiedliwie według BOST. Ruznos
 sis, Centrowersyi stron, dowodow y dokumentow rzetelnych, nie z przeszlych
 iakę. ychłolurek Akuy, Bogatego y Ubogiego, Przyjaciela y Nieprzyjaciela, Piri
 Peregrini discrimine subieto, ani z fawonu, ani z nienawisci, ani z pod
 runku, ani z Obietnicy, ani z Musu, ani z boiarni sądzi być, ale y o wy
 sumnienia mego rozszdek nasladowae zechę. y we wszystkim według
 wa y Opisu Traktatowego nie ochraniaicę sak Adherentow Szwedzkich iakę
 y innych Makinatorow y Pralktykantow in subversionem Thronu. Krolu
 sprawowae się w rozszdzeniu y spawu tylko przę. do tego Sędu nalezicę
 sądzi być, polu natym Undzie twaicę, polu ten Traktat opisucę. y z
 tychże Sędow. Zlmystu nieomiszkam zadnych, tak mi Panie BOST. dopo
 moz, y niewinna Myka Jego.

Copia Przysięgi Equestri Ordinis.

videatur
 in Tractatu

Ja NN. przysięgam Panu BOST. Wzschmoggcemu w Trocy. Siedynemu.
 idę. ex Equestri Ordine na Sąd przez Traktat Warszawski naznaczonym, przeciwko Adherentom y Nieprzyjaciom napotym I. N. Mi. y Dęptey Szwedzkiej, tudzież przeciwko innym, Poley hospolity wzruszajcym, Prawa Kardynalne Status y ten Traktat tamigę. sprawiedliwie według BOST. Prawa opisanego, Ruznosis stron Centrowersyi

Wersyi, nie z pmesztych Akcyj iakowychkolwiek, bogatego y Ubogiego, Pracyaio-
la y Niepracyaioela, Cuius et Peregrini discrimine sublato, ani z faworu, ani
z nienawisci, ani z Interesu, ani z poclarunkow, ani z obietnicy iakiegokol-
wiek honoru Urzedu y Dzierzawy, ani z przymusu ani z postrachu, ani z ia-
kiegokolwiek pretextu lub imaginacyi sędziu będe, ale y wyzrem Summienia
mego rozrzedek nasladuię y nieochraniaiąc tali Adherentow Szwedzkich
iako y innych Mahinatorow y Pralkyhanow in Subversionem Thronu kw-
lewskiego, we wszystkich wedlug Prawa y Opisu Traktatowego sprawowauię
y Sprawy tylko przebie do tego Traktatu nalezace nie ustrzajaąc onego z k-
stu sędziu będe, jedy na tym Urzędzie trwaię, jolki ten Traktat opisuie
tali mi Panie BOZE dopomoz y niewinna Męka Jego.

die 17 Octobris.

Jchmi P. Commissarij Statuum Confederatorum kentyuowgli Punctum, tak
iako wczoraj desideria swoje. A naprzod in 10 Puncto Im P. Wodzy Ruskiego
y innych in detentione, zasza Deklaracya à Parte Regia, ze po skonczonym
y uypetnionym Rzeczliwie Traktacie, uwolnieni będa. Takze Respektem
Im Pana Podstolego Lit^o stant piovri Declaracioni w Lublinie data ze mu się
odda Apkuracya od niegoz więta po zakonczonym Traktacie. Panter
Im Panu Starosie Kopaniickiemu, zahtoy m cate Subsellium y sam Lięze
Doktoruki in stanuyę do Lasli Krola Imi tym chętniey appromisi respectus,
im większym przytadadem krzywdy swiee pypowestne publico darowat.
Potym in subsequenti Puncto respektiem zabicia Im Pana Kaspellana Bieckie-
go y Im Pana Turckiego upraszali o Satisfakcyę Im Pana Feld Marszałka,
ktory reposit ze Sprawa o Im P. Turckiego, iuz jest osędzona y zęgo tow wy-
duc Copiam Secreti cum omnibus Informationibus, z ktorych sęd deidebat
w innych zas Sprawach, asperuit Im P. Feld Marszałek, ze processu nie byto,
ex quo Delator defuit.

Poszli daley ad Punctum o Regimentach ktori przy Sasach bity się, takze y o
Ktopach przez niektorych Generatow zapredanych. In Titulit Im P. Woiwoda
Podolski, ze Respens na ten ich Punkt w Lublinie dany, byt injuniose napisany,
ze ci ktorzy przeciw Ocyzynie stawali, mięsto nagany odbieraię pochwalę a po-
tym et premia, co by się niegodzito, poniewaz Confederacya stanęta przy Krolu
Imi. A zatym upraszat, aby ci w przyszey, co przeciw Ocyzynie stawali, byli
od Protekcyi S. K. Mui oddaleni, oraz Regimenty y szeregowie ich aby byli
skapowane, takze ptopi zawierkowani pod Regimenty aby byli przywroceni,
a za Ludzi zapredanych aby Generatowie nagrodzili.

Subiundit Im P. Starosta Kopaniicki, ze znat jednego z tych, ktorzy byli do
Brabanuyi zapredani.
Reposit Im P. Feld Marszałek, ze relatio jednego zbiega non convinuit y nie
moze probari ta illayę, poniewaz Generatow zedonych Ludzi predawac

nje mogli będąc ich sami potrzebni.

Im. Biskup rzekł, że wnieiona Im. P. Wdy Podolskiego Młaya, tróialy za-
wiera kathegoryę. Im. aby ci co przy krolu stawali proteluyi nie mieli, zo-
aby (ktopi) zawerbowani byli oddani, Itis o zaprzędanych (ktopi).
Quoad Im. reposuit, że to jest bardzo delikatny Punkt poiggaiocy talionem
y trudny do dowodzenia, aby ci co przy krolu stawali mieli bydz przeciw
czynnie, bo to trudno było żołnierowi kawalersowi, za Ordynansami krolowi
abytstwiecemu dignoscere Intentiones Partis Adverse, bo gdy następuwano
na Sasow, trzeba było obawiac, aby z Sasami y krola Imu wynagodar nie
chciano. A zatym ex Intentione stawai im przy dostoiensztwie Panskim Na-
derato. Insuper poniewaz konfederacya stawai przy krolu, to nie znie-
rzyli et ex consequenti, bo przy Traktacie idę in Unionem et recognitiōnem
Władzy y zwierzchności nad Sobą całej Rządy. A zatym upraszał, ut non
seviatur na nich, ale po Bratersku amplectantur onych, poniewaz krol
Imi odstąpić ich nie może. Na co gdy zasły Contradykcyę, Im. Wiewoda
Podolski wyśit, aby tę materję odłożyć do artykułu Amnestyi allegando, że
tam będzie campus o tym discurrendi et decidendi. Ido o respektiem
ktopew zawerbowanych, to ich krol Imi, może karać polnacie pod Regimenty
komputowe. Quoad Itis. Respektiem zaprzędania, o tym nie jest infor-
mowany. Ale w Historiach czytał, że bywały similes casus za przelotnych
krolow, gdzie oto Łacnych Imion Ludzi sądzono, dopiero pod czas Wojny wy-
kli Sobie Ludzie więcej pozwolac, wszak y do Węgier posystaro in scio et re-
yito Pinię. A zatym upraszał, aby tę materję nie trawdili cursum Traktatu.
Intulit Im. Starosta Belski, że ci najyersi byli na Oyczyznę, y upra-
szat aby ich zwinqc.

Im. Biskup, że poniewaz nowy komput umowiony, to eo ipso satisfiet
desiderij Imi.

W tym wnieśli Młaya Komisarzy Wojskowi, domawiając się, aby ci, którzy
mają listy przypowiednie, byli utrzymani.

Reposuit Im. Biskup, że to być nie może, poniewaz cały komput odmie-
nia się y Wojsko tylko do potowry reduitur, a zatym goyby się miały miec
dawne listy przypowiednie y teraz nowe, to by trzeba mieć Wojska 54.
co non est de tempore. Dlatego perswadował Schmę Wojskowym, aby się przy-
tym nie zasadzali, alias chcieć się przytym opierać, bysto by to chcieć dalszego
poiggaię zanęszania.

Intulit Im. P. Orzeki Komisarzy Wojskowi, że absit à mentibus nostris,
abyśmy mieli dyczyć zamieszania przez to Oyczyznę, bo lubo jesteśmy Rządy
Rządy, jesteśmy przeciw Or. de Opibus Civium, a zatym upraszali, aby za
pozytyę Rządy, na której ustugę zwięzali się, nie dawano im takich
Regimentarzew, którzy by nie znali wdzych, ale takich których dostawia-
rzyli, aby to mieć mogli in recompensam za ich Wierność ku Oycyźnie.
Subiunxit Im. Wda Podolski, aby ci byli przyjęci, za którymi by Rząd instau-
cyowata.

Reposuit Im. l. Biskup ze bzdrie konsyderaacya na In Statuq Statuum, ale ta nie moze pretendi prescriptive bo to w tym verities Jus Krola Imi inde: pendens, tak iako za innych Krolow od Seymu do Seymu odmieniano kumpisty. Azatym iterum upraszal instantissime, aby Ichmi P. P. Weyskoni nie czynili w tym iakiey trudnosci circa Pcedationem Desinulationis bo by to byl heak, na ktorymby Awakuacya Sasow y dalszy skutek Traktatu zawiqst.

Po tym wroceno sig ad Punctum o Skapowaniu Regimentow kroie stawali przy lasach, Im. P. Wdo Podolski allegavit, ze zgniezyl et ex antecedenti et ex consequenti. Ex antecedenti ze nie poszly do kupy ad evauandos extraneos zaradzyl et ex consequenti bo gdy nie bylo zastazy tytko między Sasami a Polakami, tedy oni zaczęli domowq Woyne. Azatym aby byli skapowani, a O Tobliwie Wotorskie y Utanewskie. Co do przedania Lubi abrenuit, ze za to przedym gathi spadaty. Azatym aby in futurum Anykul postanowiu.

Rekt Im. P. Feld Marszałek, Ze gdy Utani byli przy Szwedach, nie nie mawiono, a teraz na nich tak następuiq.

Reposuerunt confederati zehy pro utroq casu byli rodzeni.

Rekli Ichmi P. Plenipotentiarij J. K. Mui, to Traktat pozwuu a lqdy zaczęli ab utring, a tym czasie lasowic sig zatrzymaiq.

Po tym sig w szersza Dyssputa gdzie Im. l. Biskup rekt Interlocutione, ze ci wszyscy beda zwinieni, ktorzy Nas Szepali.

Pociqgnqł to do siebie Im. P. Starosta Betzki zalq sig zo to do niego obracaiq, ze Domowi Jego tak dobrze zasturonemu, cheq chorqguie odbierac, a zatym zelwusio to exaggerowal, y Manifestowal sig ze ich gwaltownie do Traktatu pociqgajiq y w nim co cheq stanowiq q.

Reposuit Im. l. Biskup ze tu wszystkim tractantibus datus Libertas Rationabili y nikogo nie niewolq, chyba per rationes boni publici. A co do Urazy Im. P. Starosty Betzkiego rekt, ze to daremnie do siebie pociqga, bo iako go nie dosiada czyst, tak nie myśli niu honoru Jego tykac, ale tytko moriti, ze sig trzeba Staru, abymy ani pod Wielkq ani pod matq Tyranniq. nie byli.

Po tych dyssputach rekt Im. P. Kasztellani Przemski, aby Weysko poszedły na reparatyue po Woiwodostwach, y tam sig na nich rozwiqzuywal, altemum a by In Statuq Statuum za Weyskami miata swiecie miejsce.

Subiunxit Im. P. Obersterleutnant Rozyski, ze byle Weysko miata te dure Deklaracye, to migzrac nie bzdrie.

Responsum ze sig Krol Imi wespot cum Statibus Reipublica starae bzdrie, aby sig wszystko statto cum emolumento Reipublica y zulententowaniem benementow.

Tandem Im. Pan Woiwoda Podolski zyczył w Materyyq o Regimentach odtozyc do Amnestyi.

Po tym poszli ad Punctum 14. o Im. P. Wdzie Pretinslim y innych ktorych kinfederacya pro hostibus Patria dellarowata.

Rekt Im. l. Biskup ze ex occasione tego Punktu jezore przed tym wymewiti Sobie byli zehy miaty obie Chroty par Dus promovendi takowe Mlawe. A zatym gdy sig zdat o Statibus confederatis wzpouiu ten Punkt, tedy vice versa upraszal o Respons na kandyduje ex parte Krola Imi podane, gdzie jest podobny Punkt

o tych, którzy przy Królu Szwedzkim urządzali przeciw Panu Rzymu y Oby-
czywie. Pro conclusionem rzekł: aby uszli obydwaj, alho się sądzi abutunt, alho
po przyjacielsku godzi.

Exposuit Im. P. Starosta Detali, że przez Sejmie zasła Amnestya in fauorem Ab-
rentow Szwedzkich, a z tym sądzi być nie mogą.

Rzekł na to Im. P. Feld Marszałek, że nie przyszli jeszcze w dyskusji in deprecationem
Subiunxit Im. P. Włó Marowiecki, że Sejmowe Amnestye były conditionaliter
et expedierat, w przed wypełnieniu kedywys, a depicito gaudere Sicutiemy iey.
Im. P. Biskup przydat, że na Sejmie Lubelskim dana amnestia tym którzy
a isto tempore resipiscerent, y potym perseuerarent, y ta Amnestia primum
była trzymana. Była druga na Radzie Warszawskiej sub fauore ken-
derauy Sandomirskiej, ale iako wszystkie Actus Confederationum są pro-
visionales, do czasu tylko, tak swego potrzebią Supplementu, y nawet
chochy temu Król Imi deit particularem amnestiam, tedy y ta stricte ho-
roz, niepowinna by mieć waloru Respektu publiczney Rzeczy, ale za
propter bonum Pacis stabilis, należy przez Traktat generalem postancui
obliuionem wszystkich Urar ex occasione belli poczynionych, y zaka wney
vinula caritatis, nie Siozskow na zemste. Wostatku iezeli Słomi nominat
tim nastypowac będą na tych, którzy przy Królu Imi stawali, tedy et ex par-
te Króla Imi poda się Regestr tych, którzy abutebantur Cementia Prin-
cipis, y sprawy Siozskow z nich potrzebować zechce, a w przed abskurauy od
Włó M. P. ze per iudicium compositum sądzeni będą, atak zawiesi się
Traktat cum suo effectu, Sedy raezgc. q.

Porim Im. P. Kasztellanie Miński wgotnie swoim exaggerował pretenp-
woiewodztwa Wielkopolskich do Im. P. Włó Hetm. ińskiego, że propra
Auctoritate po poptnacie Sakerow uspicierat, że Władze Hetmanską Sioz
upisawał, y iezelnie aggrauauye czynit. q. O co Manifestauy publicany
co nemine od Woiewodztwa uerynioną produkował, upraszając o resty-
tucyą y Satisfakcyą, y dotozyst, że ile jest Słachty, tylko Manifestauy in par-
ticulari inayduie się na Imi, które in sinum Iusticie składał.

Porim Im. P. Starosta Kopenicki ueryniewszy sobie prokauyą aby mu to
Iudicium nie spawito u Im. Pana Włó Hetm. ińskiego, co parie z obliqu.
od Władz na się wtozonego wyrarit, że gdyby był postany od Władz
Wielkopolskich do Hetmanow pytaiąc iezeli to z Włó Hetmanskiej wktada
tanta onera na Władz, trafito się ze się zszedt z Im. P. Włó Hetm. iń-
y na oczy mu uymeuwia, et non negauit ze się Sam rego dumyslit, a
zakym gdy w tym peccauit centra Statum usurpuicę Władz, usurpuicę
pioro, abignauye undaigc aby restituat w Sioztho Woiewodztwom, a w Sioz
aby nie był w Łasce Króla Imi chowany.

Rzekł na to Im. P. Biskup, że nie tylko przez estymauyą godnych Posow
ktmf

244 144

Ichmś P. Wielkopolskich; ale też przez Interes powinien by ^{zadowolony} zels
Ichmś w upomnieniu się krzywd, które Partya godne przez dysymulacyę kom-
mendantow czepity, gdy by Ichmś sublatu discrimine amici vel inimici nie
jedną tylko stronę atakowali. Wgluże drzaty się prejudicia od adhaerentow
Szwedzkich majoni ausu, mineri Pure, a przeciży abstruuntur, tu zaś tylko jeden go-
dny kawaler insimulatur, a drudzy in eadem Navi caespuntur. A z tym per Su-
stitiam wzięwszy defensę tego wyrazit, że ten kawaler nięsto Nagany merech
stym, że proprio Marte przyszedł do tej mentorum zacięsi, że uciernie kw-
towi Smi y Oyczyźnie stuzyt, y lubo był toties invitatus od tamtey Strony, nie
chiał iednak vacillare w wierności. Iezeli maigc Opus Weyzka ex necessitate
belli Supplement mu iaki obmyslat, na ten czas gdy Uchwiał, ani Stay nie
było, nie powinien tantam Solus miec za to Invidiam, kiedy przeciżna Strona
maigc wgluże Weyzko, nie powietrzem, ani pieniędzmi Szwedzkimi, ale
ciężkimi extorsyami karmila, a przeciży to im tam dysimulatur, ale to po-
dobno arguitur, że Im P. Woiwoda Pietminski stitit pod Koniecpolem cussur
Imprezy Partzey Szwedzkiej, bo by do tych czas mogła iuz byc inna tu faies rerum
y że Dostoiensstwo Krola Smi uwalens, iemu magna ex parte, debetur Gloria.
Jako tedy rozumie, że za tak ucielnie przystupit Panu y Oyczyźnie nie powinien
impetri, tak uprasat, aby zelus Ichmś był rationalis. Inquidot yto ze na
kumnyjszy raz Rademskiez niecierony mox odebrali Manifestacyi, gdzie do
jedney Osoby zaenego domu palikhalowt sto tyzicy było pretensyj, for y o
innych, gdzie by się całe familie nięnowa musiaty. A z tym iak od tamtych,
tak y od wszystkich inna nagroda byc nie moze, tylko restitutio Pacis, która
amnestia abutryzq, utwierdziu pewinna.

Inquit ponym Im Pan Starosta Petzki, że Im Pan Woiwoda Pietminski usurpowat So-
bie Regimen Regium, że aspirowac zasem chiał wprowadzić absolutum
Dominium in Regnum liberum &c. ze w Szwecji tanquam Absolutus Sobie
rzadit &c.

Reposuit Im X Biskup ze etiam Intentiones Im P. Woiwody Pietminskiego ar-
guuntur, że nie Sajem ale Krolowi Smi asystowat z Orlynany Hetman-
skiego, który miał, aby in casum irrupcyi iakiey Parthy od Pomeranicy,
z Parthy y Weyzka asystowat, a zas przeciży Konfederatem stitit, non alia Inten-
tione tylko akkomodowania, iako go listy y Korrespondenyye zroznyymi cun-
cunt, y zycgc restituere antiquum Statum nie wprowadzić absolutum Dominium
albo inusitatam Reipublice formam, y nie asystowat, tylko paciscendi causa. W
Szwecji też hędcę nie Sobie nie pozwolit, na co by Provinyya nie zerwolita, której
był pro Prasiacie tak, iako przedtym Ichmś P. Weieraire. Nawstakch wyrazit, że
iezeli przedtym Czarniecki Sam Weyzka stanowigc, Sam mu pitay obmyslaigc
y tylko Sobie pozwalaiqc propria potestate, ilo necessitas belli karata, a przeciży
ze Szwedow wypędit, y hener Senbis podniost, znalart gratam sui mememiam,
a to dla tego zebita unita Reipublica, y nie miata nie innego pro Obiecto, tu zaś
Im P. Woiwoda Pietminski, lubo ma magna merita, ale dysparem Ventem, arguitur
o toz co innym cepit in gloriam.

Rzekł Im Pan Starosta Bełski, że to należy do całej Rzeczypospolitej
estimare merita, y że Oni są Rzeczypospolitej.

Reposuit Im P. Biskup, że na ten Tytuł Kaptey, który Sobie Konfederacye
usurpat, zanieśli jeszcze w Lublinie protestacyę do Hisz. Mediatora, że
go pohy usurpować nie powinni, pski się nie żgierz, cum primo Ordine
Krolew. Imię, a zaty m toż y teraz reiteravit.

Im Pan Kapstellan Krzemski rzekł: że to sprawiło dobroc Im P. Bisku-
pa, że succurrit in defensam. Inculpatis, ale prosit aby był tak sprawie-
dliwy iak dobry, y znouy reproducebat gravamina Wdzwod, iako in pu-
blicum et privatas fortunas, przez paletowania, przez swewolę Ludzi
tego illata, przydaige że ex mente Woiwodztwa Swoich odstąpić tego nie
może, aby nie miał być sędzony ut restituat Wdzwonię.

Reposuit Im P. Biskup, kiedy się sądy podobaię, to suspenso Traktatu, niech
będę sędzeni wszyscy nemine excepto, a tak od tamtych weźniemy, aby
damy przez Wesel.

Im Pan Starosta Kopanicki wyraził, że Pretensye Ich reprezalyi tylko re-
tunduntur, że iako tamtych nie bronię, tak się u nich upomincię,
że Woiwodztwa na innych się nie skarżę, tylko na tego ocl którego były
najbardziej ukrzywdzone. Że nie o tym nie mowi Że był namawiany
na tamtę Stronę, a został stabilis, ale tylko resytruyi się dopomincę.
A że Wodko nazwał Kanalię, tedy intulit aby w Wycisku iako między
nierównymi Sobie nie miesci się.

Reposuit Im P. Biskup, że penieważ się podoba ~~in~~ verbis pro Nummis
certare, tedy reiteravit Replikę, wyraziige że to Nieprzyjaciel mi-
siat udać Im Pana Woiwoďę aby miał indeidenti tytuł Woyko
compellare, in consortio którego zarobit Sobie na Stawę. A za to
że Ludziom Swoim obmyślal Stawę gdy viā Ordinarię nie były
Uchwaty, nie powinni mieć tantam Invidiam, bo iezeli się podoba
utrzymanie Krola Imię, iezeli się podoba uyrugowanie Pau-
dew, iezeli się podoba oswobodzenie Kraiu, to się powinni po-
dobac et Media, ktore ad eum finem adhibebantur. A zaty m
uprasat, nie tamowac Cursum Boni publici podobnymi illayamię.
Intulit Im P. Starosta Kopanicki, że kiedy nie będzie opisany, to Sobie
toż samo expost porwoli, y Traktatu nulla erit Leunitas.
Reposuit Im P. Biskup, żeby miał Krol Imię tego deserere, który go
non deseruit

non deseruit, cuiuslibet persuasione. Sed et as mihi by futurum
exorbitante, provisum per Leges, y byle Repta byta porządna, obawia 14
ich nie potrzeba.

Porzym wstali soluta Sessione na Poniedzialek.

die 18 Obis. Tegoż dnia przeprowadził się z Pragi do Warszawy Im P. Starosta Petzki.
Dies Niedzielny datus respirio, prywatnie tyllus uktadaly się Pw.
iepta.

die 19 Obis. Sessya sagaiiona, y continuabatur czytanie Projektów, zaczyto od 17
w którym pretendebatur, aby Im P. Starosta Kowalski respeltem pretenpyi
kwaicy w Supach był upokoiony y konserwowany przy swejy funkcyi
Bachmistrzewskicy.

Deposuerunt Schmi P. Plenipotentiarij I. K. Mi, ze na terazniejszy Sejmie
kommissya do Supp musi być naznaczona, a zatym y Im P. Starosta pretenoyy
między innymi pomiesciu się może, Tym Responsem satisfaci Schmi
P. confederati.

Czytany potym Punkt 18. y instabant unanimiter wszyscy Schmi P. Mem.
missyarie confederacy za Schmi P. Lubomirskiem, aby w kuzynodzie
kwoicy przez restytucyą odebranego Rzybu Swego, kungunda nazwanego, był
ex clementia I. K. Mi satisfaci.

Odpowiedział Im P. Biskup kiewski in eum sensum: ze dawno iestze za Ante-
cessorow kwoła Imi byta kontrowersya o ten Rzyb, ex quo Schmi P. Lubomirsky
ut aseritur, nie maigc wicycy in suo fundo soli, podkopali się Siemiq do kw
lewskicy. Ale ze przedtym zatowano na to kofitu, nie przysła ta Decr ad co-
gnitionem, kiedy I. K. Mi impensis propiys karat dzuurę przebi, pokazato się
ze Schmi P. Lubomirsky transgressi limites suos y znaczną kwolewi Imi
uczynili Schody. Jednak I. K. Mi na Instancyą Stancow confederowanych
deklaracie kommissya naznaczy, która by discerneret et decerneret te Sprawy
y iezeli patebit zpromienioney kommissyi, ze Schmi P. Lubomirskim pre-
judicium factum, I. K. Mi restituere Schmi P. kaze, y tak ten Punkt upokoioz.

Punkt 19. lubo był czytany, ale ze regulabatur do Schmi P. Podskarbbich
Wielkich, odlozony do Cytkumskuych Ministeriorum Schmi P.

W 20. Punkcie confinebatur recommendatio à Statibus Im P. Marszałke
Generalnego, aby I. K. Mi maigc Respellit na zastugi w Oryczyznie y znaczne
expensa de proprio in usus publicos, w partykularny niat Schmi P. Konyderacyi.
Responsum od Schmi P. Plenipotentiaryuzaw I. K. Mi in eadem forma iakko w
Dublinie, ze iezeli facta dichis Respondebunt, nie trzeba wotpie de clementia
et bonitate I. K. Mi etc.

Podobnyż Instancyą zawierat w sobie 21. Punkt za Schmi P. Marszał-
kami, Substitutami, Regimentarzami, y catym Woyskiem Obwoyga Na-
rodow.

Na co similis Respensio iakko ad immediatum Punctum.

W 23. Punkcie znaydowata się pretensio ahy Waleanse stante Confederacione od P. N. Mi rozdane, dewolnowane były, ale ze ten Punkt continebat prejudicium. Majestatis, bez Contrawersyi opuśczoney. Cytano potym 23. Punkt, po precyztanui którego zaczął Por. Im Pan. Starosta Petzeli in eum sensum: Żn naywiększą przez to. Część miata Skład, y ruing, ze onus kentybuey i Saslich zarowno od wszystkich nie było podziagnione, ale wielu Schmsw takich którzy in postpositionem Aequalitatis Libertawali się. Faczym upraszał Im Pana Feld Marszałka, zehy podał Specificationem tych Schmsw, którzy przez wszystkie czasy od kentybuey Saslich libertawani byli &.

Drekt Im P. Feld Marszałek. Confederati omnia Registra acceperunt, itaq non possumus sine, qui fuit liber a contributionibus.

Onim Im P. Biskup w ten sens: kto się uwalnia od publicznego cizaru, to jest od podatku na Sejmie przez Ręptę postanowionego, tego ja sam kondemnuję, i eseli zaś kto od takiego cizaru który bez Prawa violenter impeditur, może salwować się, hyracymniey za to nie perwiniem reprehendi. Życzyl ahy tey Materji bardzo nie rościwał, ile liedy y tych Schmsw Dobra, które bywały Libertawane, teraz zrównał się ze wszystkimi.

Oderwał się Im P. Starosta kopaniccki, ze ci Schmsw którzy libertawali Dobra swoje, należą ad genus mądrey Klachty, która nie tylko salwować ab onere Podatku Dobra swoje, ale też jeszcze profitować z nich zwykła. Jako zaś in aequalitate wszyscyśmy się porównali, tak zarowno onera publica portare powinniśmy. Instabat zatym ahy per Legem concedatur Woiewodztwom uczyni u Dobra pomiarowanie, y sprawiedliwosc z tych, którzy Dobra swoje uwalniali.

Reposuit Im P. Biskup. Jako nie interessowany w tey Materji, nie brony nikogo in particulazi. Dybym widział przez ten Porządek którego Im P. Starosta kopaniccki zyczy iaki profit Ręptey, zgodziłbym się bez żadney Contrawersyi. Ale ze przewidem wiele szkodliwych konsequency, bo naprod ta necz była by prode difficilis ad probandum, gdyż mogło by się tak wielu znaleźć, którzy prawniendy Dekrety anticipative pieniądze do Kommissaryatu oddawali, y kwity de persoluto brali &c. Druga zehy tym samym legitmarehet kentybuey Saslich Dekrety, o kterę Justissimo Felo Henry Ręptey Medfederawaty się. Wyc jako zawsze zyczyt Pacem solidam et integram, tak upraszał, ahy propter bonum pacis tey materji zapomniane.

Punkt 24. lubo cytany, ale ze nullius impertantia opuśczoney.

Punkt 25. gdy precyztany był, oderwali się Schmsw P. Litewscy instando ahy Dobra Kopaniccki Rezburskiey restituantur in pristinum statum.

Reposuit Im P. Biskup, ze krol Imi widząc, jako pomienione Dobra od wroli Schmsw

Schmś vim patiebantur preciuoko Praeu eminenti Titulo. suprema Tutela
 wzięł one w Protekcyę swoję. Tęż zas Securitas tym Dobrom przez instytucyę
 na terrarnieyszym Sejmie tanquam Jure Terrestri gaudentibus, providebitur. Go.
 R. Mi bez żadney trudności restituēt te Dobra Książecze Sejmū, ktorey Ken-
 stytuyę Pwiodet aby Schmś Pwie Kieżuscy chiechli uogotowac, upraszat Imł Biskup
 Zytany polym Punkt 26. aby Dług Krolewicza Imi Pakuba od I. K. Mi refonda-
 tur.

Wzięł Pto Im Pan Starosta Kopynicki w tej Materji, in hunc sensum iako per-
 movet Nas debita Gratitudo, ktoremy pewimmi P. Janewi III. felicitissimo
 Regimine Jego, tak z miejsca mego upraszam, aby I. K. Mi P. N. Młoy, raczył
 Księstwowom tak wielkiego Krola pozostatym w Sprawiedliwej pretensyi ju-
 stitiam prestare przez oddanie pieniędzy etc.

Punkt Imł Biskup, znajduie się y we mnie simili gratitudo preciuoko Krol-
 ewiczom Schmś, ale ze ten Interes nie do Palatatu, ale do Kkaty Krola Imi
 nalezy, zaym raczył, aby Krolewiczowie Schmś uczynili rebus privatum do
 I. K. Mi, y iezeli probabunt justam pretensionem suam, pewnie będą sa-
 tisfakti.

Im Pan Woiewoda Podolski intulit ze ten Punkt dwoiakę ma Kategoria, Im
 Interes prywatny, do Krola Imi o dług, ktory aby drogę od Imł Biskupa
 namienionę szedł, zgodzał się. Ze Securitas in futurum Orobom y Dobrom
 Krolewiczow Schmś, ta Kategoria ze zdacie się być należąca do Palatatu,
 upraszat o Artykuł osobliwy Securitatis Krolewiczow Schmś.

Reposuit Imł Biskup, ze Securitas Krolewiczow Schmś od nichre samych dependet
 y gdyby byli przedym zachowali się intra Terminos debitos, pewnieby nie byli tak
 uolenter zabrani, ale ze tentarunt to, co im niegodziły y następowali na Krol-
 ta Imi, zaym I. K. Mi musiat mieć się defensive etc. Oprost gdy Krolewiczowie
 Schmś reuperunt od niechęci preciuoko Krolowi Imi, mieli plenissimam Secu-
 ritatem. Do tego Securitas Partium pewinna być mutua. Krolewiczowie Schmś
 secundum tenorem Pactum Conventorum pewimmi byli przysiędz re per fi-
 delitate I. K. Mi. Pego do tych czas non prestiterunt. A zaym iezeli pretensuig
 Assecurationem bespieczenstwa swego, powinni pieruey assekurowar Krola
 Imi wykonaniem przysięgi.

Punkt 27. czytany o Dobrach sepczynskich aby Creditores reintducantur. Co
 ex Parte Krola Imi preciuoko Commisione Sejmie terrarnieyszym prefigende
 appromissum.

Punkt 28. ostatni czytany o Podestkach przez Generata Seydlicza zabranych
 aby restituantur.

Responsum ex Parte Krola Imi. Propetur iquie Podestki zabrane: y iezeli co uzięł
 Generat Seydlicz, to na fortyfikacyę Poznanską y konserwacyę Garnizonu tamtego
 spendowat etc.

Itak wszystkie ze strony confederatorum Punkta przeproszone.
Po skonczeniu których Dnia 7to Im. P. Starosta Włodzimirski, wniósł
stanem Dępcy zakonczania Punktów swoich, upraszając aby Punkta od
Wojska koronnego mogły być czytane.

Odpowiedział Im. P. Biskup in eum sensum: Venero godne zdanie Im. Pana
Starosty MM. Pana, y pendując się na nim, wniósł także tego szczytu, że
Punkta stanem konfederowanych, nie tylko przeproszone, ale iur majeri
ex Parte uszlachetowane. Nie powinno y Wojsko Dępcy wgrubi, aby krol
Imi jako Pater Legionum miał onego zapomnieć tak w Traktacie, jako
y w konstytucjach Sejmowych, owszem o to usilnie starać się będzie, aby
Wojsko miało swój Punktualną placę, y żeby krolowi Imi y Dępcy tylko,
a nie prywatnym Osobom y Interessom szkodliwy był. Żeby zaś do konca
trafic, expectit, aby na Punkta z strony krola Imi był Responso od stanem
konfederowanych dany. Im. Pana zaś Starosty Włodzimirskiego, także
Jehmi P. Kommissarzow od Wojska W. X. Litt. upraszał, o podanie kopia
Punktów Im. P. Biskup, aby na nie Responso in scripto wygotował. Których
kopij Jehmi P. Kommissarzow Wojsku przystać Im. P. Biskupowi deklarował.
Tady iur Sessya miała być solwawana, przyszedł Im. P. Ogrędi Kommissarz
Wojska Litt. y przyniósł List Originalny od Im. P. Starosty Litt. rewidowane
przystany, w którym donosi, jako Wojsko całe W. X. Litt. srodze tym jest
zmieszane, że ma być exauthoryzowane.

Reponit Im. P. Biskup, y obligował Im. Pana Ogręckiego, ażeby informo-
wał Im. Pana Starostę, że nie będzie exauthoryzował Wojska, ale tylko
in scripto komput za nowymi przypowiedziami Listami P. k. Mi, że punktu-
alna Placa Wojsku obmyślona będzie, y że Wojska daleko więcej teraz
niżeli przednym bywały na papierze znajdować się będzie w samej rzeczy
Intulit oraz z tejże Okazyi, że Wojsko W. X. Litt. ma justum metum ponie-
war Kommissarja Bzieska Litt. ma inne studia, na ktorey pewne Orzuby y
Domy nową Maszynę w X. Litt. chcą wystrugać. Pospolite Ruszenia po
Woiewodztwach y Powiatach fermuig, Pulkownikow naznaczą, y ko-
niecznie chcą Wojsko W. X. Litt. do siebie przymusić y pod wyprawne
chorągwie podzielić, oraz dalsze zamieszanie causare w Dępcy.
Upaszał Im. Pana Woiewody Podolskiego, aby quantocyus do Im. Pana
Marszałka Generalnego pisał, donosząc o tym, y upraszając, aby te Kommissarja
Bzieską rozrobił, Marszałka y Kommissarzow do siebie rewokował, y stro-
wadzit zabiegać wszelkim szkodliwym Praktykom, ktore by to salutaryz Opus
kato ktorego pragnie my prowa, albo Decutionem onego tamowaz chęć. etc.
Tym także Imi Mediator odezwał się, y także upraszał Im. P. W. X. Podolskiego, aby
Poley iak najprędzej perficere starali się, żeby Wojska Ruskie daremney fatygi nie miały
deklarował Im. P. W. X. Podolski o tym w dysztym doniesc Im. P. Marszałkowi Generalnemu
na czym soluta Sessio in castrium.

die 20 abni.

W 150
Powiedział na Punktach Weysha W. X. listo nie było jeszcze adaequatum Responsum, dlatego Ichmi P. P. Woyshkowi, dopeminali się go in scripto, et ex parte puoterno Punktach swoje podali dnia wczorajszego, na literę dnis Responsum odebrali przed Lesyą.

Similiter Ichmi P. P. Plenipotentiarij Statuum Confederatorum po zagaieniu Lesy dali Responsum swey na Punktach, albo kondycye ex Parte Plenipotentiariorum I. H. Mi w Lublinie podane, die 23 Julij na literę jeszcze dotąd nie było Responsum. Który to Responsum nie wchodzić zaraz in disquisitionem onego, uiązłobie na reflexyą Ichmi P. P. Plenipotentiarij Regij, et eo nomine o dylaycyą prosili, wyrazić, że tam ktos hodie queritus, cras respondebat, a to aby tym czasem mogli mieć rezolucyą Panską, y z sobą się dzielić, a verius czekalić na pewrot Im P. Pierzatego Wothynskiego, który dnia onegdajszego uustany do Moskwa na Maypatka, jeszcze był nie pewrot.

Potym nie tracie czasu poszli ad trutinam wżuyz pomienionych Punktow Weysheruych, które punktatiw czytano z Responsem na nie danym, y do nich się przymawiano.

Anapmod czyniono Instancyą, za niechtonymi Officerami, aby in Novo Computa byli zachowani przy Karach swoich.

Responsum ze I. H. Mi będzie miał w Konsyderacyj Instantias Statuum, ale gratiose non prescriptive.

Mactum, żeby to była wielka Szluda Lepsey, gdyby przy zwinieniu, tak wielu godnych Officerow miało poysc extra Regnum szukać Sobie Stuzby.

Responsum ze yowżem, byłoby emolumentum, gdyby się Polacy gdzie indziej ewiczyli.

Poczęli się potym Ichmi P. P. Woyshkowi dopominać, że niektore Punktach ad appensum. integre Republice referuią w Responsum, gdzie in sze interwenieneye Excludent ich desideria, y o nich bez nich deydować będą. &c.

Lesosuit Im P. Biskup Kujawski, że gdy Punktach ich ad appensum integre Republice odsytaią, to tym samym nie czynią. Krola absolutem in decidendis Materijs Status. Interwenieneye też ich na Seymie non excludent desideria, bo te stanki Tractatu pomiarkowane będą. Czas do tego że Lepsta o nich bez nich deydować, wyraził, że iako Nas Status Anarchicus zgubić może, gdy karda Prwinny seer siwam Sobie będzie czynita Republicam, tak tym większe accederet periculum, gdyby quartus Ordu Militaris miał być formowany y miał wchodzić in Materias Status nie będąc obligowany, tyllko ad Parendum non ad imperandum. Dlatego Nędrze Lepsta postanowita ze o Usługach swoich sama myśli, y to uprzywymać potrzeba.

Wnieśli, potym Ichmi P. P. Woyshkowi illayą okoltę, aby przy zakonczeniu hardey Kampaniey bywate, upraszaić aby to per seeriuum Articulum w Responsumach

konstytucyach było, wyrażając, że ten jeden tylko ma sposób domowienia
się krzywd Szwajc.

Reposuit Im. L. Bishop, że lubo straszyć się trzeba, żeby z Woyłki Sejmików nie
robić, jednakże kroła Imi Intenuyają, aby kote iuxta solitam praxim, były
obserwowane, ac o opisania per Articulum rzekł, że to do Articulus Woy-
łkowych nalezy, które przy konstytucyi Regulaminis Stary, potoż są.

Im. Pan Starosta Betschi intulit, że jest stupna teraz Mława Schms. P. Woy-
łkowych, bo gdy przyjdzie do konstytucyi, nie będą mieli Campum dopomnie-
nia się desideriorum, iako należący ad Consilia Status. Arztem unosił za-
niemi instancją, aby im weresnie obmyslone były rekompensy zato, że w
tym razie wierenie Oyczyźnie staż się, osobliwie Im. Panu Starostkowi.

Reposuit Im. L. Bishop, że są tres fontes ukontentowania Schms. P. Di-
tributiva Iustitia 2. fens: Recognitio Prowinuyi Wł. Litt, a 3. fens. mo-
ze być od tych samych, którzy ea publico arario Woyłko ukontrowdzili, Sę-
Lipta zechie pomacać po kiepseniach, może kogo pociągnąć do respytuyi
in recompensam benemeritis, a osobliwie Im. P. Starostkowi Litt, który
raro exemplo nie tylko nie bierze, ale swoim listem Stary Oyczyźnie y
Woyłko utrzymuje. Namienit przytym iako po niektórych Woiewodztwach
sub favore konfederacyi Uchwaly stanowia, y nimi aggrawant, aby te były
zniesione. Naostatek rzekł, aby per Gradus postepowac, wprzod Bono publi-
co, a potym iereli można privato dogadzac.

Pot hae wniesiona Mława de Avulsis od Ekonomicy J. H. Mi, Schms. P. Woy-
łkowi dopominali się, aby przy nadanych Wioskach byli utrzymami, alle-
gando, że im w tym inyuziose wniesiona konstytucya Ma Sejmie de Avul-
sis ab Economijis respuendis prejudicat.

Reposuit Im. L. Bishop: że się nie dziwuie tej Mławy, gdyż miles non tene-
tur sive Iura. Arztem reprezentował, że Lipta zabiegając devastacioni
Economiarum ne Princeps egeat, postanowita nie jednę, ale sita konstytu-
cyi o przywrosceniu Avulscrum do Ekonomicy. Pze to ktorekolwiek przy
konstytucyami choditę dorzywotnim Prawem, te y teraz przytym zach-
wane będą, ktore zas po konstytucyach rozdane, te się wrocie powinny, cho-
ba że krol Imi per dissimulationem co komu pozwoli, ale to nie powinno
derogare Legibus.

Instabant potym Schms. P. Woyłkowi, aby Offycerowie nie byli Peregrini,
ale Nationales y zgodni.

Reposuit Im. L. Bishop: że krol Imi zechie w tym pro meritis et capacitate
kontentowac, ile ze Lepartycy nie będzie cała iako przed tym, ale specifica.

Wniesiona

Wniesiona potym Maaya o Langu, ze u niego sa wielkie Dysputy między Offiyerami Polskiego y Czeskiego Sodu, ze czesto są o to zabijają, ieden pod drugiego kommandę ise niechce, y przez to do przegranej bywają Okazyg. etc.

Proposuit Im. Bishop, ze lubo by ten Porządek nalezat do Hetmanow, aby wiedzieli iaku miastkowai kommandy, jednakoze faulstwiegę k materiyg, czyżby czyst aby Ichmi P. Woyzkowi zmierzfy się z sobą podali Punkt ten per se: ceptum ad resolvendum krolowi Imi, aby krol Imi uczynit w tym deuyzyg, ktora by się potym przy Artykutach Woyzkowych wydukowata.

Subiundit Im. Starosta Petzli aby był większy rang Offiyerow Polgkich, niz Czeskich, y zeby to ni ex nuni determinetur, Allegando ze Hetmani większ dawali Przewodny Czeskim, Polskie zaś Przewodny Cechami nazywali. etc.

Proposuit Im. Bishop, ze to na ten czas być mogło, gdy Hetmani byli supra Legem, ale veraz tneba est sint sub Lege.

Potym ex occasione concurrentie Privilegiarum unosili Instanciyg za Im. P. Baranowiczem aby był utrzymany przy Chergstwie Trodianim przez Leskupt krola Imi.

Proposuit Im. Bishop: ze Descripta non currunt pille do miast, do Thronum, ktore subsunt absolute Jurisdictioni S. H. Mi, ale in materia Concurrentiarum jest dwciaka droga, jedna per viam Justicie, druga per viam compositionis, ile gdy uterq. tak Im. P. Baranowicz, iako y Im. P. Walvigere Electionis na Chergstwo, ktore w Litwie chodzi per Receptionem.

Subiunxit Im. P. Wad Mazowiecki, ze in Similibus, kanclerz kapwie obadwa Przywileie, a potym krolowic komu chce.

Umaszano potym, aby na Urzędy dwa Przywileie nie wychodzący. Rphosum, ze temu provisum w Rikumskuy papi Ministeriorum.

Do uprzatnionych Punktach Woyzkowych, obrócili Ichmi P. Woyzkowi desideria. zwie do Alia Dotheruckiego Repelitem Millionow przez Sojuz Woyzku od fara Imi deklarowanych, allegando ze ich nie widzieli etc.

Subiundit Im. P. Woiwoda Podolski, ze w tym jest Interes. nie pille Woyzka, ale y stanow Dyprey, ktore chiaty by się informowac, czy były dawne y wiele, aby wiedząc, miaty obligacya Carui Imi za dawne, y deysc mogli sita Woyzko odebrato, a Ichmi P. Hetmani aby non inuidentur o ukrypodzenie Woyzka tak wielq Millionew. Sazym upraszat Alia o podanie in Scripto Speyfikacyi.

Responsus Nigro: ze oty Speyfkauy wydanych Millionow Stana Gdzie y do cara Imi papie.

Subiunxit Imi Biskup: ze gdy Aspta nie wystawita 48 Woysha, iaku byta Carowi Imi obiecata, tedy wotpi aby tylo dat, ile obiecat. Pamista iednak ze Nie Dothenuji na Rozgoworach produkowat Digestr wydanych pienigdy do Role Hetmanskich /: kterego między papierami poszukac obiecat / tedy dent z nich rachuneli Ichmi P. Hetmani. Naostatek uywodzil, ze ten Interes do cara Imi, nie do tego Traktatu nalezy, ale do Generalnego z Molem Szwedzkim, gdzie sie treba bedzie miarowywa kto co uzysk, weale strait, y co zarobit. &c.

Potym soluta Sessio. Ichmi P. Wyskerwi Keworni podali Supplement do Punktow.

Copia Responsu na kondyucje do Traktatu ex Parte Plenipotentiariorum Najjasno Krola Imi Augusta Wtoro- rego w Lublinie y 25 Gulij 1716 podane.

Ad Anu Jako Stany Skonfederowane Asptey przy Religiey, Majestacie y Prawach swoich, nie moga inzego pretestu ani celu, tak do Sakuyi Szwedzkiey nie znaic sig. y one amore Principis et deestatione zamieszrania cendemnant, et condemnant, ani takich nie chcza protegere, kteryby ad decora Ecclesiarum mieli kiedy rece swe uyiggae, y tawo sig na to zgodza, aby tacy byli dozreni jezeli we wspotnych Sprawach Kescioy, sigte tykeigcych sig bedzie Satisfakcyj od Woysh Salskich sine preensione amnestyi.

Ad Zelu Szadzaiq sig Stany Skonfederowane super abusus tollendos hoc in puncto et juncta opere delictariq zabierze niepemylnym konsequencom taw idgcyym.

Ad Triu Referuntur gratiarum Actiones za obiecany Awakuyy, ktery nie wstawach, ale neczy Samey pretenduje miui konfederacya Tarnogrodzka maui so regressu omni immaginabili pretestu, wzaiemnie Iustas et necessarias condiciones ad obtinendum huius finem rzeczq nie Mocy wypetnie deklaraiq, nie ublizaiq nie hoc in Planie Salskiej.

Ad Qu Dopiero to od Let duudziestu ta Infamia na Narod Polski padla, ze jest impar bello sitami Szymi, ktery przed tym nie tyllko Granice rozpraszaiat Szablq Szwedz, ale tez Szwedzkim Panstwom y odlegleyszym przysylat Auxilia. Sza sig y teraz do peyre mocy zastonienia Dostoiensstwa Salskiego y catoru Granic Szych, aby tyllko Majestat P. K. Mui prawdziwq do Stanow Asptey zabrat konfidenyq.